

			רבנן (נזיר מא ונח)
גדר אסור ופאת זקנם	ופאת זקנם לא יגלחו (ויקרא כא, ה) ופאת זקנך (שם יט, כז)	איזהו גילוח שיש בו השחתה? הוי אומר: זה תער	אינו חייב עד שילקטנו בתער
נזיר חייב אפילו בלא בתער	כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו... קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו (במדבר ו, ה)	ת"ר: תער - אין לי אלא תער; תלש, מירט, סיפסוף כל שהוא מנין? ת"ל: קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו, דברי ר' יאשיה	ורבנן... דקסברי גבי נזיר כי גילח במלקט ורהיטני חייב דכתער דמי כדאמרינן לעיל לרבות כל המעבירין (מפרש מא.)
מצורע בתער	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)	דתניא: זקנו - מה ת"ל? לפי שנאמר: ופאת זקנם לא יגלחו, יכול אפילו מצורע כן? ת"ל: זקנו	רק יש סתירה בין גלוח המצורע ואסור ופאת זקנם עם זה נעשה ע"י תער
מצורע למדחי לאו דופאת זקנם	שם	שם	שם
כהן ומצורע למדחי לאו דופאת זקנם	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)	דתניא: זקנו - מה ת"ל? לפי שנא' ופאת זקנם לא יגלחו, יכול אף כהן מצורע כן? ת"ל: זקנו	מנלן דנזיר מצורע מגלח וכהן מצורע אלא על כרחיך צריך לומר דמקרא מלא דבר הכתוב דכיון דקרא סתמא כתיב מיירי בכל ענין בין שהוא כהן בין שהוא נזיר (תוס' נח:)
מצורע למדחי לאו דהקפה	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)	דתניא: לא תקיפו פאת ראשכם - יכול אף מצורע כן? ת"ל: ראשו	
נזיר ומצורע למדחי לאו דהקפה	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)		וצ"ל הכל נפקא להו מראשו דמקרא מלא דבר הכתוב לא שנא הוא נזיר ולא שנא אינו נזיר (עיי' תוס' נח: שדוחה את זה) ועוד כיון דגלי לן בזקנו דדחי עשה דגילוח לאו ועשה... הדין שידחה ב' לאוין ועשה דאין סברא להם לחלק בין לאו אחד לשני לאוין (תוס' מא: אבל לא משמא כן מהגמ' נח:)
הקפת כל הראש שמה הקפה	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)	דאי כתב רחמנא זקנו ולא כתב ראשו, הוה אמינא הקפת כל הראש לא שמה הקפה, להכי כתב רחמנא ראשו	דאיכא למימר [מסברא] נפקא ליה וכזה תמצא הסוגיא חלוקה ריש שני נזירין דמעיקרא בעי הש"ס למימר דמוקי ראשו להקפת ראש גרידא... ובתר הכי צ"ל בכלל הסוגיא דהקפת כל הראש שמה הקפה לרווחא דמלתא אמרה הש"ס הכי (תוס' מא:)
עשה דוחה לא תעשה	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)	ואי כתב ראשו ולא כתב זקנו, הוה אמינא משמע תרתי, דאתי עשה ודחי את לא תעשה, ומשמע דהקפת כל הראש שמה הקפה	
עשה דוחה לא תעשה ועשה	והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (ויקרא יד, ט)	דתניא: זקנו - מה ת"ל? לפי שנא' ופאת זקנם לא יגלחו, יכול אף כהן מצורע כן? ת"ל: זקנו	קיימא לן בעלמא דלא אתי עשה ודחי את לא תעשה, לילף מכהן דדחי! אלא מכהן לא ילפינן, מה לכהן שכן לאו שאינו שוה בכל

			ר' אליעזר
ר' אליעזר אומר: אפילו ליקטו במלקט וברהיטני - חייב	מה נפשך? אי גמיר גזירה שוה, ליבעי תער! אי לא גמיר ג"ש, מספרים נמי [לא!] לעולם גמיר ג"ש, וקסבר: הני נמי גילוח עבדי (מכות כא.)	וּפָאֵת זְקֵנָם לֹא יִגְלָחוּ: (ויקרא כא, ה) וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאֵת זְקֵנְךָ (שם יט, כז)	גדר אסור ופאת זקנם
ור"א סבר לה כרבי יונתן דאמר לעיל דגבי נזיר לא מיחייב אלא בתער ובמידי אחרינא לא (מפרש ותוס' מא.)	ר' יונתן אומר: תער - אין לי אלא תער; מירט, תלש, סיפסוף כל שהוא - פטור. והכתיב: קדוש יהיה! למימרא, דאם גילח ליה בתער קאים עליה בעשה ול"ת	כָּל יְמֵי נְדָר נְזִירוֹ תֵעָר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ... קִדְּשׁ יְהִיָּה גְדִל פְּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ (במדבר ו, ה)	נזיר חייב רק בתער
רק יש סתירה בין גלוח המצורע ואסור נזיר דתער לא יעבור על ראשו עם זה נעשה ע"י תער	דתניא: ראשו - מה ת"ל? לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על ראשו, יכול אף נזיר מצורע כן? ת"ל: ראשו	וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ (ויקרא יד, ט)	מצורע בתער
		עשה דוחה לא תעשה	מצורע למדחי לאו דופאת זקנם
כהן מנזיר לא יליף - שכן ישנו בשאלה	דתניא: זקנו - מה ת"ל? לפי שנא' ופאת זקנם לא יגלחו, יכול אף כהן מצורע כן? ת"ל: זקנו	וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ (ויקרא יד, ט)	כהן ומצורע למדחי לאו דופאת זקנם
		עשה דוחה לא תעשה או הקפת כל הראש לא שמה הקפה	מצורע למדחי לאו דהקפה
נזיר מכהן לא יליף - שכן לאו שאינו שוה בכל	דתניא: ראשו - מה ת"ל? לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על ראשו, יכול אף נזיר מצורע כן? ת"ל: ראשו	וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ (ויקרא יד, ט)	נזיר ומצורע למדחי לאו דהקפה
משום דס"ל הקפת כל הראש [לא] שמה הקפה (תוס' מא. ו מא:) דמאן דמוקי ליה ללאו ועשה דהיינו בנזיר אית ליה דשמה הקפה מסברא (תוס' נח.)		דעתו לא ברור	הקפת כל הראש שמה הקפה
	ותניא: לא תלבש שעטנז - הא גדילים תעשה לך מהם	לֹא תִלְבַּשׁ שְׂעִטָּנָה צִמְרֵי וּפְשָׁתִים יַחְדָּו... גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע כַּנְּפוֹת כְּסוּיֶיךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהֶם (דברים כב, יא/יב)	עשה דוחה לא תעשה
היכא דאינו שוה בכל (תוס' נח.)	ותניא אידך: ראשו - מה ת"ל? לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על ראשו, יכול אף נזיר מצורע כן? ת"ל: ראשו... וכי אתא קרא - למידיחי את לא תעשה ועשה	וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ (ויקרא יד, ט)	עשה דוחה לא תעשה ועשה